

(2)
LUDOVICI SABBATINI DE ANFORA

Congregationis Piorum Operariorum Presbyteri

EPISTOLA

Ad Eminentissimum, & Reverendissimum Dominum

D. JOACHIMUM BESOZZI

S.R.E. CARDINALEM AMPLISSIMUM

Omnigena eruditione eximium

*Super Inscriptionem quamdam vetustam in
Coemeterio Praetextati Via Appia
nuper detectam.*

Neapoli Carolus Salzano Anno MDCCXLV!

Publica excudebat auctoritate.

Eminentissimo Signore.

Carlo Salzano pubblico Stampatore supplicando espone all' Emin. V. , come ha da stampare una *Lettera* del Padre D. Lodovico Sabbatini d' Anfora de' Pii Operarj sopra una *Inscrizione antica*: pertanto supplica l'Em.V.di darne la revisione a chi meglio le parerà , e l' avrà ut Deus &c.

Dom. D. Scipio de Christophoro S.Tb. professor revideat, & referat . Datum Neap.hac die 2.Sept.1745.

Julius Nicolaus Episcopus Arcadianopolitanus Can. Dep.

Eminentissime Princeps

E Pistolam Clarissimi Viri Ludovici Sabbatini de Anfora Congregationis Piorum Operariorum , Inscriptionem Christianam nuperrime in Romano Praetextati Coemeterio repertam, inlustrantem, jussu tuo Princeps Eminentissime, sedulo atque adtentato animo perlegi . Formulam illam *Fide constitutus* , coeteraque in Inscriptione arcana , obscura , monogrammatica , doctus Vir tanti non esse demonstrat , ut salivam eruditus omnibus Romanis moveant , sed primis in eruditione tyronibus vulgaria . Idcirco cum nil redoleat quidem contra Religionem bonosque mores , atque fluentis aquae instar , varios cum sacrae , tum prophanae antiquitatis rivos mittat , dignissimam ut proelo tradatur censeo , si ita E. V. videbitur , cujus humillime purpuram deosculor . Datum Cavae ex Coenobio Sanctae Trinitatis VI. Nonas Octobres Anni MDCCXXXV.

E. V.

Additiss. Servus
Scipio Christophorus Presbyter .

*Stante supradicta relatione Domini Revisoris imprimatur:
Hac die 21. Octobris 1745.*

Can. Th. Rogerius pro Ill. Dom. Can. Dep.

(III.)
Eminentissimo , & Reverendissimo Domino

D. JOACHIMO BESOZZI

S. R. E. Cardinali egregio

LUDOVICUS SABBATINI DE ANFORA

Congregationis Piorum Operariorum

Presbyter

S. P. D.

Uum paucis abhinc diebus in Cl. Viri D. Matthaei Sarno percelebri Bibliotheca cum permultis eruditis Viris adessem, sermo de quadam Epistola Cl. Alexii-Symmachi Mazochii Canonici Neapolitani, ac Regii Sacrae Scripturae Interpretis institutus est, qua veterem Inscriptionem Christianam, nuper in Coemeterio Praetextati Via Appia detectam, interpretatur, & inlustrat: quae mihi haud nota erat, quum a quinto Idus Januarias, paucis exceptis diebus, quibus Romae fui, ad labentem usque Junii mensem in Missionibus, secundum meae Congregationis Institutum cum in Campania felici, tum in Lucania Regni Neapolitani Provinciis, fuerim commoratus. Quumque ciuditi Viri eo in loco aditantes meam de Mazochiana interpretatione sententiam exposcularent, mihi eam non adridere adserui aperte: quodque scripto statui comprobare; ac in eodem eas rationes ex ordine adferre, quas verbis inordinate, & ut mihi animo quaerenti suggerebat mens, eo tempore protuli: Adsentationis enim vitium ab incunabulis, si ita mihi loqui fas est, semper sum execratus: Adsentatoreque omni tempore effugi, ac sum adspernatus: Cum Erasmo enim dicere possum *ad Johannem Padulanum tom. 4. op. col. 552. li. 1. A post*

Panegyricum Philippi; *A quo profecto vitio, te in primis teste* (ait Erasmus; omnibus amicis meis testibus, ego adsero) *sic abhorruī semper, ut ne possim quidem adulari cuiquam si velim, neque velim si possim: Qua de causā quum adlata interpretatio a Cl. Viro scriptis tradita, meae sententiae non satisfecisset, libere quod censebam adserui: effatum illud adhibens, ne tanti viri mecum amicitia juncti, amicitiam, inquam, laederem; Amicus Socrates, Amicus Plato, magis Amica Veritas.*

Num eandem veterem Inscriptionem detectam nuper recte Mazochius exposuerit, an ego sim interpretatus, Te, Princeps Opt., iudice utar. Inscriptio isthaec est;

Quum plurā protulisset, & erudite; more suo; circa illa verba, *Fide constitutus, & in Pace* Alexius Symmachus Mazochius, ad illa verba explicanda transit, quae Inscriptionem concludunt; *Vixit annus* &c. Statuit ergo fol. 8. & in notis literula a literas PL. pro *Plus* exponi posse, MS. autem numquam pro *Mi-* nus usurpari. Adserit deinde P. eo modo, quo in Inscriptione *legitur, esse cum m m inusculo junctam, proindeque Plus Mi-*

nus per solam literam P. exprimi; *MS.* autem mensium habere significationem: Deinde subdit *fol. 9. At heic vereor, ne Iudibrium plerisque debeam. Quis enim umquam sic loquitur? Annos plus minus quinquaginta, Menses XXV. Est ne quisquam tam stipes, ut annis quinquaginta adnumeratis, ubi ad Menses ventum fuerit, quinque & viginti admetiatur? Cui si mens non laeva fuisset, nae is scribere debuisset Annos LII. Mensem I. Huic objectioni haud sane aliud respondere posse videbar, quam sculptori litteram D mediam excidisse, proinde scribere in animo habuisse MENSES X. D. XV. Ita unius litterulae additione (quam lapicida somniculosus omiserat) epigramma suae sunitati restitueretur. Aliam adhibet etiam interpretationem; nempe vixisse Ilarum annis L., mensibus autem XXV a Baptismi tempore.*

Antequam ad alia progrediamur; ecquis est, qui non videat, in his Mazochii interpretationibus, ipsum erudite fuisse loquutum, non autem interpretationes, sed divinationes protulisse? Quum in Inscriptionibus literarum, verborumque omisio tunc supplenda sit, quando ex eadem liquet vere vel omissas fuisse, vel temporis diuturnitate consumtas. Si enim ita Inscriptiones velimus exponere, ut dicamus, idque placito nostro, hic ista sunt verba adponenda, ac ibi istae literae supplendae sunt; paulatim Inscriptiones vetustae, quidquid velimus inuenient nobis.

Adlatam ergo Inscriptionem sic interpretor; *Hic requiescit in pace, in fide constitutus Ilarus, qui vixit annos plus minus XXV.* Sed dices heic; Adlata Interpretatio plana est, & aperta, ac prima fronte quilibet eam dabit, si eandem simpliciter leget. Quid autem respondeam? Veram esse Interpretationem inferius probabo: Si autem vera est, quod simplex sit, erit ne malum? Ea enim, quae ad vetustum monumentum illustrandum veritati conformia sunt, eruditi est, non ea, quae ex invento profluunt. Singula inspiciamus.

Hic requiescit in pace: Mazochius *pag. 7.* censet illud *in pace* cum sequenti *Fide* necesse debere; atque hunc praebere sensum; *In pace, & fide:* particula autem *et* in complicato elemento primae literae vocis *Fide* contineri, in qua quum quatuor sint transversariae lineae parallelae, non simpliciter *Fide*, sed *& Fide* legendum est. Subtilis interpretatio, sed quae mihi non ad rem videtur:

tur: quodque ex tribus conicio: Primum est, literarum complicationem nullibi in hac Inscriptione reperiri, ut legenti patet: Quare ergo in prima litera vocis *Fide* absque rationabili causa adponenda est? Secundo, quum illa verba *Fide constitutus* idem meo iudicio sonent, ut inferius dicam, ac *Fidelis existens*, optime sine additione et Inscriptio interpretatur, si dicamus, sic intelligi debere; *Hic requiescit in pace, qui in Fide Catholica vivit Illaratus &c.* Tertio, si vocem *Fide* in Inscriptione inspicias, Princeps optime, quod dico noscitur, & aperte noscitur: Nam vel dicas in Inscriptione legi *Fide*, vel pro *Fide*, *Fede*; si legitur *Fide*, ac secunda litera est I; peto quid innuit linea superius protracta, ut exprimitur *E*, & alia lineola parallela in medio? Si pro *Fide*, *Fede*, & quidem barbare, Inscriptio habet, rationem habes, cur in medio *F* duae lineolae parallelae inspiciantur; Lapidaria enim aliter primam, ac secundam literam scalpere voluit; secundae unam lineolam in medio adponens, nempe literae *E*, primae autem nempe *F* duas, ut *F* ab *E* distingueret.

Requiescit in pace. Hoc *in pace*, quod in Christianis titulis reperitur, de pace Ecclesiastica esse adcipiendum, sive de communione, per quam veluti glutinum membra in unum corpus coalescebant, censet Mazochius, & erudite pag. 4. in *notis litterula b.* Sed diverso sensu in veterum Christianorum tumulis fuisse adpositum censeo, & pro comperto habeo. Quandoque pro quiete, qua defunctorum ossa gaudent, veteres hanc vocem usurparunt: Unde ap. *Aringum tom. 1. Romae Subterraneae lib. 2. cap. 10. fol. 338. col. 1. & lib. 3. c. 3. fol. 418.*, passimque apud alios legitur, *dormis in pace*: Quod vel de pace, qua ibidem ossa fruuntur, vel de pace, quam habet anima, ut dicemus infra, est profecto intelligendum. Apud *Aringum tom. 1. Romae Subterraneae lib. 3. cap. 22. fol. 610.* sic lego col. 2. *Ossa tua bene requiescant.* Hucque spectat, ni fallor, illud, quod in Christianorum sepulchris legimus, nempe malum, quod ossum exturbatoribus, ut ita dicam, imprecantur defunctis: Quodque permittis dicendi formulis a veteribus peractum est: Apud *Cl. Ludovicum Muratorium to. 3. Vet. Inscript. pag. MCCXCVIII. nu. 5.* sic lego;

Trado Dis manibus Heroum custodiendam Plutoni, & Cereri, & Persephoni, & Furiis, & omnibus Dis Manibus, si quis

quis spoliaverit hoc sepulcrum, vel aperiet, vel etiam aliquid aliud dimovebit, vel ipse, vel per alium, nec Terram sibi ambulanti, nec Mare naviganti (Muratorius, qui Graece, & Latine hanc Inscriptionem adfert, hic subdit; Subaudi, *Propitia habeat*), *sed eradicetur in omni Generatione, omnia mala experiat, & Horrorem, & Febrim, & Quartanam, & Elephantiasim, & cuncta mala, & quaecumque Hominibus accidunt, ea eveniant illi, qui ausus fuerit ex hoc Sepulcro aliquid dimovere.*

Apud Aringum to. 2. lib. 4. *Romae Subterraneae cap. 27. fol. 174. et Reinesium Clas. XX. n. CCCC XL. pag. 999. Male pereat, insepultus jaceat, non resurgat, cum Juda partem habeat, si quis sepulchrum hunc violaverit*: Etiam sub anathemate in nomine Sanctissimae Trinitatis hoc dicitur ap. *Murator. ib. tom. 4. pag. MDCCCXLII. nu. 1. quem lege etiam ib. MDCCCXLV. nu. 4. MDCCCLVIII. num. 5. MDCCCLXI. num. 3. & alibi passim. Non piget heic quamdam Inscriptionem adferre, biscentum quadraginta duobus abhinc annis in quodam tumulo adpositam, quae adhuc impraesentiarum legitur in Templo S. Laurentii hujusce nostrae Metropolitae in Ecclesiae introitu a parva ejusdem janua; ubi defunctus orat, ne sua ossa inquietent: *Jacobus Roccus Patritius Neapolitanus postquam Aragoneis quatuor Regibus, et apud Turcas, Aegyptios, atque alios fideliter servivit, domum rediens hoc sibi condidit 1503. Quisquis es hoc te sepultus rogat, sua ne moveas, neve inquietes ossa: ut qui vivus numquam quievit, saltem quiescat mortuus.**

Aliquando de pace, qua defuncti animam frui credebant, illa verba sunt intelligenda: Apud Aringum lib. 3. cap. 22. fol. 606. tom. 1. *Romae Subterr. et Reinesium Clas. XX. num. XLII. pag. 908. sic observo Cajano Benemerenti, qui vixit an. IIII. dies XV. anima illius in pace. Hoc non paucis dicendi formulis adseruerunt veteres Christiani: Ap. Muratorium tom. 4. vet. Inscrip. pag. MDCCCXXXII. num. 2. Quievit in pace: et num. 3. Afello in pace qui vixit annu Decessit VI. Kal. Nob. in pace: Pag. MDCCCXXXIX. n. 3. Dormienti in pace. pag. MDCCCLIII. in fine; In pace dormitio ejus: Pag. MDCCCLIX. nu. 9. Exiit, et manet in pace: et num. 11. Donatus vixit anor XV et accepit requiem in Deo: Pag. MDCCCLXIV. num. 4. Spiritus tuus in pace. Quod alia*

aliis verbis aliquando expressum legitur ; *Quiescit in Domino Jesu* ; *ap. Gudium de monum. Christian. pag. 366. n. 4.* Unde vel de pace, qua fruebantur defuncti ossa, vel de pace aeterna, qua ejusdem animam a vinculis solutam gaudere censebant, illud *in pace* intelligendum est. Haec formula *in pace* Christianis in pace obeuntibus, quandoque etiam Martyribus tributa fuit, ut videre est *ap. Aringum tom. 1. lib. 3. Romae Subterraneae cap. 22. fol. 525.* Inscriptionem S. Martyri Mario adpositam referentem. *Maillonius in ep. sub Eusebii nomine de cultu SS. Ignotorum cap. 6. pag. 561.* post Praefationes &c. ex his formulis *dormit in pace*, & *quiescit in pace*, Christianorum tumulos a paganorum sepulchris distingui adserit. Sed *Cl. Muratorius* ante me observavit formulam *in pace* etiam Judaeis in usu fuisse, quem lege *tom. 4. vet. Inscript. fol. MDCCCLIII.* in fine.

Fide constitutus: Antequam hanc formulam interpretemur, quam novam adpellat Mazochius *pag. 3. & seq.* quaeque, ipso teste, *doctissimo cuique (pag. 3.) salivam movit*; quid de hac aliisque id genus obscuris dicendi formulis cl. vir adserat adcipe, doctissime Cardinalis : *Pag. 4. Jam primum omnium (ut inde usque ordiar) veteris Virorum eruditorum querelae de Christianarum inscriptionum obscuritate, non aliam magis idoneam causam asserre posse mihi videor, quam sacrosanctam arcani disciplinam, quae per illa priora secula Religionis Mysteria celabantur.* Sed ego ut verum fatear, in contrariam descendo sententiam: idque non Religionis mysteriis &c. tribuo, sed vel Lapidarum inscitiae, vel Auctoris tituli ignorantiae: Quodque de una, vel altera adfero, non de omnibus, sed de permultis pronuncio: Ut enim Christianas veteres Inscriptiones dum perlegerem observavi, quod etiam eruditos omnes observasse censeo, illae ad aurea secula, paucis demtis, pertinere nullatenus possunt: Sed quum quandoque a Parentibus liberis, non semel ab indoctis vel Martyribus, vel in Christiana pace obeuntibus, saepe etiam cum metu ob Tyrannorum persecutiones sint adpositae, Martyris, vel defuncti nomen, aliaque breviter tamen, & barbare, ut melius sciebant, poterantque, literis etiam quandoque non male, sed pessime sculptis, exprimebant. De metu Christianorum in istis inscriptionibus adponendis persecutionum tempore, non semel exemplum invenitur: Apud *Aringum tom. 1. Romae sub-*

subterraneae lib. 3. cap. 22. fol. 524. sic lego ; Alexander mortuus non est, sed vivit super astra, & Corpus in hoc tumulo quiescit: vitam explevit cum Antonino Imp., qui ubi multum beneficiis anteverire provideret, pro gratia odium reddit. Genua enim stentis vero Deo sacrificaturus ad supplicia ducitur. O tempora infausa ! Quibus inter sacra, & vota, ne in cavernis quidem salvari possimus. Quid miserius vita ? Sed quid miserius in morte, cum ab amicis, & parentibus sepeliri nequeant ? Tandem in Coelo coruscat. Parum vixit, qui vixit IV. Xtem. Et fol. seq. alia legitur Inscriptio in Coemeterio Callisti detecta, quae sic habet ; Tempore Adriani Imperatoris Marius adolescens Dux militum, qui satis vixit, dum vitam pro Christo cum sanguine consunxit, in pace tandem quievit : Beneficentes cum lacrymis & metu posuerunt Id. VI.

Ut autem ad Inscriptionum Christianarum barbariem veniamus, quae obscuritatis earum, ex mea sententia, causata est ; *Non sacrosancta*, Mazochii verba sunt pag. 4., *arcani disciplina*, qua per illa priora secula Religionis mysteria celabantur ; quid innuunt tot in eisdem verba, nec mediocriter latina, & pessime sculpta ; nisi Christianos, vel persecutionibus exagitatos, vel ex non nimis docto homine Inscriptiones exquirentes, vel alia de causa, ut melius poterant, sciebantque, nomen, piamque mortem descripsisse ? Quod etiam a feminis Martyres, vel sanguine conjunctos sepelientibus fuisse factum, passim etiam legitur. Testes locupletissimi mihi sunt Inscriptiones Christianae veteres permultae, quas e Coemeteriis erutas adferunt Aringus, Bosius, Gudius, Fabretti, Boldetti, alique. Memini ap. cl. virum Ludovicum Muratorium tom. 4. vet. Inscript. pag. MDCCCLI. num. 1. haec legisse ; *Cephalus gemine beneficenti qui vixit annis continuis XXI. &c.* Quid illa significant verba *annis continuis* ? Numquid alii sive viri, sive mulieres, qui vitam ducunt, non continuis, sed dimidiatis annis vivunt ? Magis ridiculum illud est, quod in quadam veteri Inscriptioe in quodam tumulo in Cathedrali Ecclesia Amalphitana legitur, & proprie ubi vetustatis illius memoriae adservantur ; quam hic adferre in animo est ; ut noscatur ex ea, quanta inscitia laboraverint, qui in Christianorum tumulis Inscriptiones adposuerunt : Dicit autem sic ; *Hic intus homo certus, verus, optimus recumbo. Publius Octavius Rufus Decurio.* Imis autem vetusta isthaec inscriptio est, quum Decu-

tionis officium in Amalphitana Republica multis abhinc seculis finem adceperit. Alii, qui tumulantur homines, num homines sint dubitaturne? Quodque vel ad illius seculi barbariem, vel potius ad Auctorem tituli absque dubitatione ulla est referendum. Caetera omitto, ne Lectori sim tædio.

Nunc quid illa sonent verba *Fide constitutus* inspicere amemus: Novam hanc loquendi formulam adpellat Mazochius: & vere in usu apud veteres fuisse nemo memoriae prodidit: Aequivalentes formulae tamen in veteribus Inscriptionibus reperitur ex quibus illorum verborum *Fide Constitutus* significatio innotescit nobis: quae nihil aliud sonant, quam *Fidelis existens*. Coloniae haec Inscriptio legitur, quam ex Brovvero refert Muratorius tom. 4. vet. Inscript. ubi de Christianis Inscriptionibus agit pag. MDCCCXXI. num. 8. *Hic jacet in terris Aetherius, qui vixit annis XXV. Fidelis in pace recessit*: Et eadem pag. num. 4. quamdam Inscriptionem refert, sic dicentem; *Hic requiescit Fidelis in pace AEmiliana clarissima puella &c.* pag. MDCCCLXXII. in fine hanc refert Inscriptionem idem cl. Auctor: *† Cassus Vitalis qui vixit ann. I. VIII. mensibus XI. dies X. Benne. Fil. fecerunt in paci qui in unu. Deu credidit in pace*. Adlata autem superius loquendi formula in *Fide constitutus* a S. Ambrosio, ut catholicos exprimeret, legitur usurpata. Num in Epistolis, num in aliquibus ex synceris sermonibus id scribat Sacerdos Mediolanensis Antistes, taceo, quum ad manus proprium locum non habeam: Dicit autem sic; *Vobis in Fide constitutis*. Gouius tom. III. Inscript. in Etrur. Urbib. exstantium pag. 324. haec habet; *Fideles Tertullianus adpellat intimos, & perfectos Dei servos; Hieronymus Christianos Dial. adv. Luciferianos. Vetusti lapides distinguunt Fideles, & Audientes, quarum mentio in adlato a me lapide Christiano in Parte I. hujus operis pag. 288. nu. 2. Fideles namque dimissis post Missam Cathecumenis manebant, & orabant cum aliis fidelibus, hisque solis licebat recitare orationem, quae propterea a veteribus vocatur Εὐχὰ τῶν Πιστῶν. Haec ex Sveceri Thesaur. Ecclesiastico. Hac laude ornati Christiani in sepulchralibus titulis, ut supra ΠΙCΤΟC ΕX ΠΙCΤΩΝ Fidelis ex fidelibus, nempe parentibus.*

Aliam Interpretationem circa adlata Verba *Fide Constitutus* hic adferre placet, Princeps optime: quam adhibens, neque temere, neque inconsulto me loqui censeo. Vultit fortasse hujus Inscriptionis Auctor innuere, Illarum in fide constitutum, sive con-

firmatum fuisse: unde de Confirmationis Sacramento ab eo percepto fuisse loquutum adfirmo: quam conjecturam ad arbitrium non esse fictam reor: quum *Fide constitutus*, idem sonet, ac, *in Fide firmatus*: quod in Confirmationis Sacramento perficitur, ut omnes adferunt, creduntque. In hoc sensu Auctorem Apostolicarum Constitutionum lib. 3. c. 17. ap. Cotelerium tom. 1. Pp. Apostolicorum fol. 288. loquutum fuisse arbitror; τὸ μὲν βαπτίσματος τῆς ὁμολογίας; hoc est, *Chrisma confirmatio est Confessionis*: Quodque Auctor Epistolae 4. S. Clementi Romano perperam adtributae fol. 374. Oper. S. Clementis &c. anno 1570. lit. E. in fine, & G. sic expressit; *Deus autem iussit omnem colentem se baptismo consignari Omnibus ergo festinandum est, sine mora renasci Deo, & demum consignari ab Episcopo &c.* Quum enim juxta Catholicam veritatem Fideles sacro regenerati lavacro, per Confirmationem in fide firmarentur, ac veluti milites constituerentur ad praelium apti, hinc per illa verba *fide constitutus*, illarum per Confirmationis Sacramentum in fide fuisse firmatum, hujus tituli Auctorem studiose expressisse, non immerito adserere possum. De hac autem nova interpretatione, ut sententiam pronuncies, Princeps Eminentissime, summopere precor.

Cl. Mazochius ut probet per illa verba *in fide constitutus* baptismum denotari, quamdam adfert Inscriptionem ex Gudio desumptam: Dicit autem sic; *Eufroonia . . . nata pridie Kal. Novembris percepit (supple Baptismum, ait Mazochius pag. 5.) tertio Idus Apriles. Decessit pridie Kal. Majas*. Aliam deinde immediate profert, quam exhibet *Fabretus cap. 8. pag. 577. num. LXX.* Et si percelebrem hanc Inscriptionem (quam percelebrem dixi, ut etiam Norisius censuit in ep. ad Fabretum data, quam ibidem citatus Auctor profert) de baptismo a quodam puero suscepto loqui dicamus, quod & certissimum est, primam autem ex Gudio desumptam de baptismo interpretari si voluerimus, a veritate recedemus profecto, ni fallor, Cardinalis amplissim: quatinus re tuam sententiam exposco, Princeps optime, sicuti & Eruditorum judicium: meam retractaturus sententiam ad Literatorum nutum. Inscriptio haec est ap. *Gudium pag. CCCXIX. n. 18. Eufroonia L. Filia & N. Naufragio enecta Nat. Pri. Kal. No. Percepit (supple baptismum ait loc. nuper cit. Mazochius) III. Id. April. Decessit Pri. Kal. Ma.* Hanc Inscriptionem non Christianam esse, sed ethnicae feminae positam si cenfeo, errore non ducor: Nam si Christianae feminae fuisset adposita, inter

Christianas Inscriptiones, quas in suo opere ultimo loco adfert; eam retulisset Gudius. Neque dicas ibidem eam cum aliis, quae ab incertis positae sunt, Gudium retulisse: Nam inter Christianas Inscriptiones, quas, ut dixi, ultimo adfert loco, innumerae reperiuntur ab Incertis positae. Plura adferre mihi in animo esset, ut meam comprobarem sententiam, titulum nempe hunc, de quo agimus, quem loco relato refert Gudius, inter Ethnicas Inscriptiones locum habere: Sed ea brevitatis causa omitto: Solum enim de hoc ad te Sapientem Judicem, docte Cardinalis, impraesentiarum adpello. Ad alia igitur, quae nobis dicenda supersunt, transeamus.

Post vocem *Ilarus* haec in Inscriptione leguntur; *Qui vixit annus. Vox annus* pro voce *annos*, vel pro *annis* adposita est, ut omnes norunt: neque infrequens est apud veteres Inscriptiones haec loquendi formula: quae quam sit pura latinitati conformis, judicent eruditi: ex his enim, aliisque in Inscriptione adpositis aperte noscitur; non ad Religionis arcana has formulas esse referendas, sed ad Inscriptionis barbariem. Saepissime autem haec vox *annus* pro *annos*, vel pro *annis* legitur. Apud *Muratorium tom. 4. Vet. Inscript. fol. MDCCCXLIV. num. 10.* sic lego; *Cum pari suo Bonifatia voluit fieri Benemerenti in pace, qui vix plus minus annus XXXX. et fecit cum cupare sua annus XXII. Diposuit IIII. Kal. Majas.* Sed in hac re omnibus notissima non censeo diutius immorari. Lege *Aringum tom. 1. Romae Subterraneae lib. 1. cap. 26. fol. 140. col. 1. tom. 2. lib. 4. cap. 37. fol. 259. et 261. in init. lib. 6. cap. 39. fol. 623. Reinesium Claf. XX. nu. CLXXI. pag. 937. nu. CCLXXX. pag. 963. nu. CCCXXII. pag. 971., ac Muratorium ib. pag. MDCCCXXV. num. 2. et MDCCCXLV. num. 8. alibique.* Et cum apud Auctores istos, tum apud alios non semel, non bis, sed passim similia occurrunt exempla. Nun nego barbare legi *annus* pro *annis*: sed tamen, praecipue in Christianis Inscriptionibus, saepissime invenitur. Me non latet, saepe veteres literam V pro I usurpasse: unde in Inscriptione *annis* legi deberet: Sed quum in eadem omnes literae I per V non sint expressae, ac in omnibus vocibus litera proprio modo sculpta sit, ut patet; *Annus* non *Annis* legi debere pro certo habeo.

Crucem figunt illae ultimae Inscriptionis literae, quae post vocem *annus* reperiuntur: *Mazochius pag. 9., ut supra relatum est,*

est ; eas si de annis *Plus Minus* quinquaginta , ac mensibus XXV. interpretetur , ludibrium plerisque debere adserit . *Est ne quisquam* , subdit , *tam stipes , ut annis quinquaginta adnumeratis , ubi ad menses ventum fuerit , quinque & viginti admetiatur ? Cui si mens non laeva fuisset , nae is scribere debuisset Annos LII. Mensem I. De Annis quinquaginta , ac Mensibus XXV. interpretari non debere certo certius est .* Ecquis enim est , qui numerum mensium ultra duodecimum protrahat , si eleganter loqui , aut scribere exoptat ? Hocce communiter fieri adsolet . De diebus non pauca reperiuntur exempla , ubi , omissis mensibus , plures quàm triginta dies sunt adnotati . Apud *Gruterum to. 1. part. 2. de adsparentum in liberos fol. DCLXXXV. nu. 7.* sic lego *D. M. Sex Gesan Sex Fil. Pal. Festi vix. an. XI. D. L. Pag. seq. num. 7.* legitur sic ; *D. M. Heliadi Filiae Pien. Fecer. Paren. vixit ann. III. D. XXXVIII. Ibidem pag. DCXCII. n. 1. D. M. M. Justin. Marcelli Infantis Dulcissimi qui vixit annum unum dies XXXXVII. M. Justinus Secundinus , & Primaria Marcelina Patres amissione ejus orbat. P. C. & sub ascia ddc.* Hoc est , ut eruditi omnes norunt , *Pani caraverunt , & sub ascia dedicaverunt.* De dedicatione sub ascia insignem tractatum typis edidit Mazochius , adversum quem hanc Epistolam scribere adorti sumus impraesentiarum : quae dedicatio sub ascia etiam ab aliis explicata fuit : Lege inter alios Mabillonium *de cultu SS. Ignorum cap. sive num. XXII. post Praefationes fol. 574.* Haec autem dicendi formula , dierum nempe ultra trigessimum numerum adpositio , apud veteres Inscriptiones , quae tum in Ethnicorum laudem , tum in Christianorum tumulis reperitur , non frequenter , sed saepissime occurrit : Ideoque superfluum censeo in re tam perspecta diutius immorari .

Quamvis autem ita de diebus loquuti sint veteres quum mensium numerum non adposuissent , quodque inconueniens non est ; nam dierum numerus super annos ponitur ; attamen de mensibus fere numquam prisca Inscriptionum Auctores sic loquuti sunt , ut numerum mensium ultra duodenarium protraherent , quum transacti hoc mensium numero , optime per annum describi possent . Ne mireris , Cardinalis amplissime , quod fere numquam dixerim , quum penitus dicere debuissim , ut etiam *loc. cit. pag. 9.* Mazochius adnotavit , cujus verba supra a nobis relata sunt . Nam quoadque Veteres etiam hanc phrasim

sim , esto impropria , usurparunt . Haec adserens jam video risu , cachinnisque quod dico a quibusdam suscipi , qui ut Literati non audiunt : nam qui vere doctus est , vel pauca , quae supersunt , exempla non ignorat , vel si nescit , ut unum saltem proferam . curiose expectat . Et non unum tantum , sed aliqua adserre mihi in animo est . Audi primum luculentissimum testem Gruterum nempe sic veterem quamdam Inscriptionem referentem ; *Tom. 1. part. 2. de Parentum erga liberos adfectu pag. DCLXXXVII. nu. 7. Januariae quae vix. ann. XIII. Mens. XL. D. IIII. Fecit Q. Magius Hilario Pater Filiae dulcissimae , & sibi Posterisque suis.* Apud Cl. Virum omni elogio majorem *Ludovicum Muratorium tom. 4. vet. Inscript. pag. MCMXXXIII. nu. 1. quindecim Mensium post annos LII. mentio in quodam sepulchrali lapide habetur : Servilius Patri suo Benemerenti Pastori , qui vixit annis LXII. M. XV. Mortus VII. Idus Apriles ; lb. pag. MCMLVII. nu. 5. sic lego ; Victoria quae vixit annis XLVI. mens. XXXVI. Decessit Non. Sept. In pace bene Ursacius ei fecit.* His adde lapidem apud Cl. *Gorium Inscript. in Etrur. Exstantium Tom. 3. pag. 337. B. M. in pace Flaniggo Scutarius scola Tercia qui vix Ann. L. M. XV. militavit Ann. VI. Cognatus dulcissimus sororio amantissimo.* Exstat etiam & apud *Fabretum cap. 3. nu. 588. fol. 222.* Sic pag. 331. ejusdem Cl. *Gorii in monumento Aquilae Valentinae pro MENS. 1. D. XXVIII. legitur , D. LVIV.* Si autem dicat quis , hunc loquendi modum ex Lapidariae inscientia profluxisse ; usquequo Lapidaria illos , qui haec sculperunt , adeat , eosque de errore convincat , meam sententiam tenebo : tuncque quum hoc perfecerit , qui haec adserit , alia exempla proferam . Si vero subdat aliquis , hunc loquendi morem improprium esse , & a recta loquendi formula alienum , id non diffiteor .

Ut autem ad illas literas explicandas , quae post vocem *annus* in Inscriptione reperiuntur , quas *fol. 7. & seq.* interpretatur *Mazochius* , progrediamur , adsero literas *Pl. MS. Plus minus* exprimere . Sed numquam usitatum fuisse , *Mazochius* adserit , ut verbum *minus* ita scriptum sit *MS.* En ejus Verba in notis *fol. 8. literula a. Ajo notam MS. numquam pro minus usurpari : ejus rei inscriptiones , quas cumque viderim , in quibus illud PLUS MINUS usurpatur , testes advoco ; in quibus illa formula sive intergris litteris notatur , sive in hunc modum P. L. M. sive P. M. sive postremo junctim P. M. sine medio puncto , aut P. M. cum superposita lineola .*

Quod

Quod autem ad posteriorem formulæ vocem MINUS attinet; eam semel tantum duabus litteris perscriptam reperi, quarum posterior non sibilum, sed N fuerit, isto modo MN. Sic enim reperio apud Fabrettum pag. 589. num. 200. VIXIT AN-NOS PLUS MN. TRIGINTA.

Cur vero MINUS per MN. notari, non autem per MS. potuerit, ea est causa, quia solebant interdum syllabatim verba concidere, ac puncta interjicere, ut COM. PARA. BE-RUNT. pro comparaverunt. Ab eo factum, ut ubi vocem aliquam per primores litteras notare voluissent, haud raro primas uniuscujusque syllabae litteras signaverint. Sic illud apud Reines. Cl. XX. 57. Q C. P. R. B. R. sine dubio significat, quem comparaberunt, uti constat ex integro QUEM COMPARAVIT, quod sequitur. Ac frustra sim, si hujus moris exempla congerere satagam, quae sunt innumera.

Sed & primores syllabarum litterae continua serie sine interjectis punctis notabantur, ut BNF. est Beneficiarius; BNV. Benevolo; DM. Dormit; DMN. Domini; DP. Depositis (sicuti & DPS.) MEKTB. Merentibus, & BMT. Benemerenti; SD. Sedit; SQ. Sequitur &c. Quas notas in uno Fabretto deprehendi, plures in Grutero, & aliis, si modo adnitar, deprehensurus. Ob eam causam vox MINUS non per MS. sed per M., aut M. N. scribi debuit. Et ob eandem causam rō MS. non MINUS sed Menses significabit, quia in voce Mensis rō S. prior est posterioris syllabae littera.

Quamvis respondere possem, quod si haec vox Menses ab antiquis sic exprimi potuit MS., ut in Inscriptione, de qua sermo est, interpretatur cl. Mazochius, primam, & ultimam litteram exprimendo; quare haec vox Minus per easdem litteras, primam videlicet & ultimam non potuit designari? Menses autem per MS. expressos alibi etiam fuisse non est novum; Lege Aringum lib. 4. Rom. Subterr. c. 18. to. 2. fol. 141. col. 2. & ex eo Reinesium Claf. XX. nu. XLIX. fol. 901. alioque. Attamen hac responsione omiſsa, plura faciunt, ut ego a Mazochii sententia recedam.

Primo est observandum, ac, ut ita dicam, pro certo tenendum est, litteras PL. & MS. in Inscriptione adpositas duas tantum voces exprimere. Quod si probavero, totus corruet Mazochii discursus, qui per litteras PL., duas adserit voces fuisse expressas; nempe per litteram P. cum quadam lineola transversa, quae parvam

in exprimit, *Plus*; *minus*; per litteram L, numerum accipit quinquagenarium: Ex quo; ait, MS. pro Mensibus usurpari. Si proba vero igitur *PL*. unicam vocem esse, Mazochii sententiam a vero prorsus alienam esse credemus; ac debere interpretari *PL. MS. Plus Minus*. Punctis voces in Inscriptionibus veteres distinguere consuevisse, nulli dubium: qua de re innumera reperies exempla. In adlata, de qua agimus, Inscriptione, Punctorum loco parva corda fuisse a Lapidibus adposita, inspicienti patet: Haec autem parva corda, quibusdam sapientibus, cordatisque viris hederæ, sive alterius herbarum frondes videntur: Quod etiam in aliis inscriptionibus passim legimus, ubi exigua corda pro punctis inspiciuntur: ut ap. Aringum *tom. 2. Romae subterraneae lib. 4. c. 25. fol. 169. col. 1. in fine*, & *fol. 170. col. 2. quem etiam lege lib. 6. cap. 50. num. 16, & seqq. fol. 690. & seq. Reinsium Clas. XX. num. LXXIX. pag. 916. & num. XC. pag. 919.*, ac tandem, coeteros brevitatibus studio omittendo, ap. cl. Virum de Republica Literaria optime meritum Ludovicum Antonium Muratorium *tom. 4. Vet. Inscript. ubi de vet. Christian. monument. agit pag. MDCCCXLVII. num. 5. pag. MDCCCLII. num. 5. pag. MDCCCIC. num. 4.* & alibi passim apud eundem videre est. Quum ergo post singulas voces parvum cor pro Puncto Sculptor adposuerit, dicendum est *PL*. unicam esse vocem, sicut & unicam pariter duæ sequentes litteræ expriment; quum ante P cor exiguum reperiatur, & aliud post L, ut inspicienti patet, & apertissime: Sonat ergo sic Inscripção per puncta distincta; *Hic. regulescit. In Pace. Fide. Constitutus. Ilarus. qui vixit. annos. PL. MS. XXV.* Aliàs inter P & L, etiam parvum cor loco puncti adhibuisset: Quod & magis ab eo debuisset fieri, ut cordibus parvis Punctorum loco rem uti erat exprimeret, nempe ad duas voces significandas. Tantum enim inter illa *in Pace* non exstat exiguum cor, quum *In Pace* etiam non eximilis Literatis unam vocem non esse adpareat. Haec ratio adeo mihi clara videtur, ut, nisi mea me sententia fallit, Mathematicæ demonstrationi eam possem equiparare: Plura alia tamen dicam, ut meam sententiam confirmem, Mazochioque respondeam. Si dicas litteram P. post vocem *annus* non consueto modo exprimi, sed cum quibusdam lineolis transversaria una, ut ita dicam, altera vero superius protrahita, respondeo; nec consueto modo litteram I. post P., neque alias litteras expressas fuisse, ut inspicienti litteram A vocis *Pace*, litteras F.

& I. vocis *Fide*, aliasque patet, & manifeste: A enim in voce *pate* quamdam lineolam in superiore parte habet, quae litera in vocibus *Ilarus*, et *annus* aliter exprimitur.

Censet Mazochius, ut ex ejusdem verbis liquet paullo ante relatis, verba *Plus minus* in Inscriptionibus uno ex sequentibus modo a veteribus fuisse expressa. *PLUS MINUS* PL. M. P. M. PM. sine medio puncto, ac PM. cum lineola superposita; semel autem apud Fabretum pag. 589. num. 200. sic *Plus Mn*. Hoc statuto, dicendum est, quod ipse in principio illius notulae adserit, MS. numquam pro *Minus* usurpari. Si ergo monstravero, praeter adlatas formulas, quae apud Gruterum, Reinesium, Gudium, Aringum, Bosium, ac Cl. Virum Ludovicum Muratorium saepissime occurrunt, aliter *Plus minus* describi; meam sententiam a te, erudite Cardinalis, amplecti debere censeo.

Antequam ea, quae demonstrare in animo est, ostendam, a cl. Mazochio peto; Adserit ipse in notis pag. 8. vocem *Minus* semel sic ab eo perscriptam reperiri MN. Quare ergo eadem vox sic MS. perscribi non potuit? Si semel illud factum fuisse adserit, (quod etiam falsum esse ostendam infra, quum pluries *Minus* per *Mn* fuerit a veteribus expressum); semel etiam *Minus* per MS. perscriptum esse dicimus in ea, de qua agimus impraesentiarum, Inscriptione vetusta. Hoc autem dico, etiamsi nulum hac de re reperiretur exemplum: quod etiam falsum esse inferius demonstrabo.

Apud Reinesium *Clas. XX. nu. CXCVII. fol. 943.* legitur expressum, PL. M. cum lineola. Quandoque *Plus minus* sic expresserunt PLS. *Mn*, ut ap. Reinesium *Clas. XX. num. CCCCXII. fol. 996. in fine*, quem ut consulas te rogo, Princeps optime: nam ex eo etiam noscitur, quam aperte a vero aberrat Mazochius adserens loco nuper citato, semel tantum MN. pro *Minus* fuisse usurpatum apud Fabretum *fol. 589. num. 200.* Quod MN. nempe, pro *Minus* etiam in aliis Inscriptionibus legitur (ut inter alias in quadam ap. Muratorium *tom. 1. Vet. Inscript. Clas. V. fol. CDXXV. num. 6.*) quas miror Mazochium non observasse. Apud cl. Virum Ludovicum Muratorium *Tom. 4. vet. Inscript. pag. MCCCXXXII. nu. 2.* *Plus minus*, nova expressum forma legitur, sic nempe . . . *Hic jacet B^M. Maria quae vixit ann. Plun XL. quievit in pace Id Ag.* Apud eundem ibidem *pag. MDCCCLXIII. nu. 9.* sic expressum legitur; *Vixit annos PL. MN.*

MIN. LV. Ibidem sic lego pag. MCMXVIII. nu. 4. *Qui vixit in seculo Annos PLM̄ LXII.* ubi ut vides Minus per has literas M̄I cum lineola superposita exprimitur : Cum lineola etiam superposita cum P , tum L exprimitur apud eundem ibid pag. MCCCXLVI. num. 4. ubi legitur ; *Spes in Christo Bonoso qui vixit ann. P̄ M̄ LXX.* &c. ib. Pag. MDCCCLIX. num. 12. hoc alio modo expressae istae voces leguntur ; *Donnas decessit AN. P̄ L. M̄. XV.* quod etiam in alia Inscriptione ib. pag. MMII. num. 10. observatur. Nova autem formula in sequenti Inscriptione legitur ap. Muratorium tom. 3. vet. Inscript. fol. MDLXXV. nu. 3. D. M., *Hic requiescit in pace Barbara , quae vixit anns PLL. XXX. depts. SBD. IIII. K. Decembris In XLIII.* Ubi , ut vides , per unicum P, duasque L. *plus minus* exprimitur ; quapropter novam appellavi , quum in verbis *Plus minus* una tantum L reperiatur ; neque illae literae PLL aliter quam per *Plus minus* interpretari posse censeo. In alia apud Muratorium Inscriptione tom. 1. vet. Inscript. Claf. V fol. CCCXC. n. 4. *Plus minus* ita expressum legitur ; *Quae vixit annos P. L. M. XXXVIII.* punctum inter P. & L. adponentes, uti inspicienti patet, ut *Plus* exprimerent ; *Minus* autem per solam primam literam expresse runt . Idem verbum punctis divisisse veteres , non est novum . Tandem ne plura exempla adferamus , idque Lectorum taedio , ex quibus quam varie illas voces *Plus minus* veteres expresse rint , & clarissime , apud eundem Muratorium ibid. pag. MCMXIX. num. 4. sic legitur ; *Hic requiescit in pace. Bone mem. Ori. OSL. qui. vixit. plus. minus annos XXXV. obiit sub die Kal. Agastas : & nu. 10. ibid. Hic requiescit in pace bone memorie Palenope , qui vixit plus minus annas obiit etc.* Quod etiam pag. MCMLIX. nu. ult. cernitur.

Si ergo pluribus aliis modis a Mazochio non observatis potuerunt Veteres has voces *Plus minus* exprimere , meam sententiam veritati conformem esse si credam , non errabo profecto.

Ex his autem variis apud antiquos exprimendi formulis aliam eruo conjecturam meae sententiae non leviter obsecundantem. Tam diverse has voces *Plus minus* exprimere consueverunt Veteres , ut in eadem Inscriptione nunc uno , nunc alio modo usi sint . Apud Reinesium Claf. XX. num. CXCVII. pag. 943. sic legitur ; *Deposita Susanna in pace die XIII. Kalendas*

das Nobenbres Consulatu Anici Bassi, & El. Fylippi VV CC quae Bixit annis P.L. M. XXV. fecit cum marito annus PM septe Exuperantius maritus se vivo uxori dulcissime, & sibi Posterisque suis hoc tumulum fecit: Apud Muratorium loco nuper cit. pag. MCMXXII. nu. 4. etiam duobus modis eadem verba in eadem Inscriptione sunt adposita. Hic Pax quiescet Eucarida. F. scut. scol. Secund. qui militaverit an. PM. XVIII. Biarcus vixit ann. PM XXXV. depositus die Pridie Idus Julias.

Illud etiam impraesentiarum est observandum, nempe, quandoque veteres novis formulis, quas barbaras esse, & solocismos norunt omnes, in Inscriptionibus fuisse usos: Quod si hoc facere potuerunt, quare novam formulam nequiverunt adhibere? Et si novam esse formulam dicamus, quod falsum est, ut videbitur modo, *Asinus* per MS. exprimendo. Menses ita expresse runt; *Menses, Mens*, MS. Et tamen apud Gruterum tom. 1. part. 2. cap. de adfetu erga liberos pag. DCLXXV. legitur nu. 2. *Cartillae Atiliae, quae vixit anno uno & menses VIII. die uno hor. 11. M. Cartilius Dromo fecit filiae amantissimae.* Apud Reinesium Clas. XX. nu. CLI. fol. 933. *pro mensibus* legitur *Mes*. Pro *requiescit in pace*, *quesqui* in pace legitur apud Aringum tom. 2. lib. 4. cap. 37. pag. 260. col. 2. & Reinesium Clas. XX. num. LV. fol. 910.: Apud Aringum tom. 2. eodem lib. & capite fol. 258. col. 1. *cesquet in pace* legitur pro *Requiescet in pace*: & apud Reinesium Clas. XX. num. CCLXX. pag. 960. *cesquent in pace. Cum quem* legitur apud Reinesium ib. CCCXII. fol. 994. pro *cum quo*: quod etiam nedum apud aliam inscriptionem observatur a cl. viro Ludovico Antonio Muratorio relata tom. 4. ves. Inscript. fol. MDCCCXXII. num. 2.; verum etiam & alibi passim. Apud Reinesium Clas. VIII. nu. LVI. fol. 534. legitur; *Alius Valentini Optio Peregrinorum hanc monumentum, sive sepulcrum.* Fol. seq. plura supra hunc monumentum Reinesius observat. Lege etiam Clas. IX. num. 1. fol. 548. ubi idem reperies: Et Clas. XII. num. XXXVII. fol. 663. legitur; *Extraxit hic monumentus.* Immenso essem si similia exempla, quae reperiuntur, adferre vellem.

Pro harum responsionum coronide, quid dicet Mazochius, si etiam MS. pro minus ei ostendam a veteribus fuisse usurpatum? Et miror Inscriptionem hanc veterem, ubi hoc legitur, virum eruditum non observasse. Apud cl. Muratorium tom. 4.

Inscript. pag. MCMLIV. num. 3. sic me legisse memini; Requiescit in pace famula Christi Valeria .qui vixit in hoc saeculo annis PL. MS. XXXII. DPS. sub XIII. Kal. Febr.

Ex dictis satis superque liquet illas literas PL. MS. in veteri, de qua agimus, Inscriptione adpositas, sic interpretari debere, *Plus minus* : ut intelligatur Illarum *plus minus* viginti quinque annos vixisse. Quae loquendi formula frequenter apud veteres Inscriptiones legitur: ubi etiam quandoque tot dies *plus minus* aliquem vixisse legitur; ut aliis omisiss apud Aringum videre est *tom. 2. Rom. Subterr. lib. 4. cap. 27. fol. 176.* ubi legitur; *Gavius Leo Filio in Contravili Pompejo q. vix. an. VI. & 2. P. M. V. Kal. Dec.*

Nunc breviter ad columbas cum Monogrammate explicandas transire operae praetium esset: Sed quum de hisce rebus Auctor operis, cui titulus; *Titi Flavii Clementis Viri Consularis, & Martyris tumulus illustratus*, (quem librum a celebri P. Vitry fuisse conscriptum censent eruditi) *fol. 14. & seqq.* & P. Paulus Aringus *tom. 2. lib. 6. Rom. Subterr. cap. 23. fol. 566. & seqq. & cap. 35. fol. 607. & seqq.* legi possint; hinc de eisdem taceo.

Haec tibi, docte Cardinalis, scribere volui, quum sciam, te omnigena eruditione eximium ex hisce scriptis summum capere oblectamentum. Illud tamen unum monitum volo, me Alexium Symmacum Mazochium suspicere magnopere: neque prurigne captandae famae, quum tantum virum impugnem, hanc epistolam conscripsisse. Viri etiam summi nedum priscis temporibus, verum etiam aetate nostra, de literariis rebus in diversam abiunt viam, unusque alterum impugnavit. Si autem bene dixi, recteque veterem Inscriptionem sum interpretatus, D. O. M. gratiae sunt peragenda, a quo omne bonum. Si autem minus recte, tuam expecto censuram, Cardinalis amplissime, & etiam aliorum testorque, me a quocumque velle admoneri, ut modesti hominis nomen, quale decet Christianum, adsequi possim. Vale, & diu vale ad Literariae Reipublicae bonum. Dabam Neapoli Quinto Idus Augustas Anno Aerae Christianae MDCCXLV.